

la sirena de la fàbrica

Un relat de: [salvatore vinyatti](#)

La sirena de la fàbrica

La forta sirena de fàbrica sonava amb so eixordador, penetrava a l'eco de la muntanya de Montserrat i el transportava lluny a molts quilòmetres de la fàbrica. Servia per a fer cuït i arribar a la feina els treballadors. D'això, ho recorden encara els joves i els més grans.

Se sentia des de Mas d'En Gall el so de la sirena, recordant els que a mig camí estaven que havien de donar-se pressa, per no fer tard a la feina. Era lluny per la gent gran arribar-se a Esparreguera i feixuga la dreuera trenca cames. La costa llarga.

Camins de terra, pols i dreueres llargues i angostes; per tallar el camí llarg, entre el poble i la feina, entre Mas d'En Gall i Esparreguera. Quatre quilòmetres de mal fer. Mercès a cames fortes, la potència i l'esperit juvenil ho feien des dels onze anys.

Existeix avui encara en el record ... d'un matí, quan la sirena sonava, quan exclama:
Valguem déu la sirena ! i estic a mig vestir !
Tot i estan a Mas d'En Gall, i a casa, calçant-me sabata al peu, sortia corrents sense parar fins la porta de la fàbrica.

Volo, corro i camino ; valguem déu ! quina proesa!
Quan començo a córrer ho faig tant fort que em donava cops amb els talons dels peus l'esquena .
Redeu que arribo tard! La suor baixa fins mullar-me; tinc la cara vermella i en arribar l'encarregat m'ho nota.

Quins quatre quilòmetres tant feixucs !
Per no fer tard a la fàbrica !
Em rento la cara, les mans i m'eixugo, sort en tinc de la bata seca.
He fet el camí tant sols amb vint-i-cinc minuts !